

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/47/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1421010233
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2021:1421010233.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.decembra 2021 Bratislave

rozhodol:

obžalovaný Ľ. F.: nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom T., U. č. XXXX/XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Bratislava od 21.mája 2021

uznáva sa za vinného, že

v presne nezistenom čase si, na presne nezistenom mieste od presne nestotožnenej osoby zadovážil

- 537 mg rastliny rodu Cannabis, čo zodpovedá minimálne jednej obvykle jednorazovej dávke drogy, s obsahom 10 mg THC, ktorá je spôsobilá po aplikovaní ovplyvniť psychiku používateľa,
- 1523 mg rastliny rodu Cannabis, čo zodpovedá minimálne tri obvykle jednorazovým dávkam drogy, každá s obsahom 10 mg THC, ktorá je spôsobilá po aplikovaní ovplyvniť psychiku používateľa,
- kryštalický materiál s obsahom kokainu s celkovou hmotnosťou 423 mg, čo zodpovedá minimálne štyrom obvykle jednorazovým dávkam drogy, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho kokainu vo forme bázy, ktorá je spôsobilá po aplikovaní ovplyvniť psychiku používateľa,
- hnedý kryštalický materiál o celkovej hmotnosti 889 mg s obsahom účinnej látky 3,4 metyléndioxymetamfetamín (MDMA, extáza), čo zodpovedá minimálne trom obvykle jednorazovým dávkam drogy, každá s obsahom minimálne 50 mg absolútneho MDMA vo forme bázy, ktorá je spôsobilá po aplikovaní ovplyvniť psychiku používateľa,

ktoré u seba prechovával až do 20.42 hod. dňa 21.mája 2021, kedy vyššie uvedené drogy v Bratislave na ulici Majerníkova v garáži OD Billa v zmysle 89a ods. 1 Trestného poriadku dobrovoľne vydal príslušníkom Obvodného oddelenia Karlová Ves,

-2- 2T/47/2021

následne bola na základe príkazu sudcu Okresného súdu Bratislava IV pod číslom 3 Tp/22/2021/2-V-OSBAIV dňa 22.05.2021 vykonaná domová prehliadka u obžalovaného v byte č. 21, nachádzajúcom sa na treťom poschodí bytového domu na U. K.- B. Č.. XX R. T., pričom pri výkone domovej prehliadky bolo u obvineného zaistené celkovo

- 8 878 mg rastliny rodu Cannabis, čo zodpovedá minimálne 17 obvykle jednorazovým dávkam drogy, každá s obsahom minimálne 10 mg THC, ktorá je spôsobilá po aplikovaní ovplyvniť psychiku používateľa,

pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných, psychotropných látok a prípravkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o omamných, psychotropných látok a prípravkoch“) do I. skupiny omamných látok, kokain je zaradený v zmysle zákon o omamných, psychotropných látok a prípravkoch do II. skupiny omamných látok, MDMA je zaradená v zmysle zákona o omamných, psychotropných látok a prípravkoch do I. skupiny psychotropných látok,

príčom obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T 12/21 zo dňa 22.marca 2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.mája 2021, odsúdený za trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona.

T e d a

neoprávnene si zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku a tohto konania sa dopustil, hoci už bol za taký čin odsúdený

č í m s p á c h a l

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona

o d s u d z u j e :

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, l/, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Trestného zákona obžalovaný sa z a r a d' u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

-3- 2T/47/2021

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

o d ō v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaný bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.).

Tento urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku tak, ako bol uvedený v obžalobe, súd následne postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por.

Samosudkyňa formou otázok zistila, že obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“.

Po súhlasnom stanovisku i prokurátora súd rozhodol podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. a to, že vyhlásenie obžalovaného, že je vinný prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu viny už nevykonal a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o ochrannom opatrení.

Pri právnom hodnotení dokazovaním súd dospel k právnomu záveru, že obžalovaný

naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona (ďalej Tr.zák.) - pretože neoprávnene si zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku a predmetného protiprávneho konania sa dopustil po tom, čo už bol za taký čin odsúdený.

Objektom tohto žalovaného trestného činu - obzvlášť zločinu je záujem na ochrane ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov. Obžalovaný neoprávnene konal a to konkrétne neoprávnene zadovážil a prechovával pre svoju vlastnú spotrebu - ako cannabis (omamná látka - v zmysle zákona Národnej rady SR č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších právnych predpisov - ide o I. skupinu omamných látok), tak i kokaín (psychotropná látka - v zmysle zákona Národnej rady SR č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších právnych predpisov - ide o II. skupinu omamných látok), ako i MDMA (psychotropná látka - v zmysle zákona Národnej rady SR č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších právnych predpisov - ide o I. skupinu psychotropných látok).

Zadováženie vyjadruje zadováženie predmetných látok akýmkoľvek iným spôsobom, pritom môže ísť o zadováženie pre seba alebo pre inú osobu.

-4- 2 T/47/2021

Prechovávanie po akúkoľvek dobu sa rozumie akýkoľvek spôsob neoprávneného držania v danom prípade psychotropnej látky, pričom páchatel' ju nemusí mať priamo u seba, avšak musí ich mať vo svojej moci, v dispozícii. Slovo „akúkoľvek“- má natoľko silný význam, že aby išlo o prechovávanie drog stačí, ak páchatel', čo len niekoľko sekúnd úmyselne prechováva drogu a už spĺňa túto podmienku.

Podľa § 130 ods. 5 Tr.zák. návykovou látkou sa na účely tohto zákona rozumie alkohol, omamné látky, psychotropné látky a ostatné látky spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie.

Podľa § 135 ods. 2 Tr.zák. prechovávaním omamných látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu sa rozumie mať neoprávnene v držbe alebo akúkoľvek dobu omamnú látku, jed alebo prekurzor v množstve, ktoré zodpovedá najviac desaťnásobku obvykle jednorázovej dávke na použitie, a to pre osobnú spotrebu.

Trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto neoprávnene vyrobí,

dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť

zadováži, alebo

prechováva po akúkoľvek dobu

omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a už bol za taký čin odsúdený

pre osobu, ktorá sa lieči z drogovej závislosti,

závažnejším spôsobom konania

na chránenej osobe, alebo

vo väčšom rozsahu.

Podľa zákonnej úpravy trestného činu podľa § 171 ods. 1 Tr.zák. ten, kto neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo

prekurzor, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky, pričom podľa odseku 2 tohto ustanovenia odňatím slobody až na päť rokov sa páchatel' potrestá, ak neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor vo väčšom rozsahu.

Zákonodarca rozlíšil vyššie uvedenými ustanoveniami páchatel'ov, ktorí prechovávajú pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku podľa odseku 1 vyššie citovaného ustanovenia a podľa

odseku 2 citovaného ustanovenia, rozlíšením väčšieho rozsahu podľa § 135 ods. 2 Tr. zák. Práve pre účely prechovávaní drog pre vlast-

-5- 2T/47/2021

nú potrebu zákonodarca toto rozlíšenie upravil v ustanovení § 135 ods. 1 a ods. 2 Tr. zák., keď podľa § 135 ods. 1 Tr. zák. prechovávaním omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora pre vlastnú potrebu sa rozumie mať neoprávnené v držbe po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor v množstve, ktoré zodpovedá najviac trojnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie a to pre osobnú spotrebu.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia prechovávaním omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu sa rozumie mať neoprávnené v držbe po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor v množstve, ktoré zodpovedá najviac desaťnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to aj pre osobnú spotrebu.

Zákon pri postihovaní drogových trestných činov vedome rozlíšil tzv. „spotrebnú držbu“, ktorá je v závislosti od množstva penalizovaná ako prečin podľa § 171 Tr. zák. od štyroch skutkových podstát ustanovenia § 172 ods. 1 písm. a/ až d/ Tr. zák., ktoré s výnimkou „prechovávaní“ podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. postihujú vymedzené formy konania bez ohľadu na množstvo - v danom prípade omamnej a psychotropnej látky.

Dokazovaním vo vzťahu k obžalovanému bolo preukázané, že tento pre svoju spotrebu si zadovážil, prechovával predmetné omamné a psychotropné látky. V danom prípade nešlo tak o dealera.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, pod sp.zn. 2 T/12/2021 vydaným dňa 22.marca 2021 bol uznaný vinným a odsúdeným podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr.zák. a to k trestu odňatia slobody v trvaní tri roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní dva roky. Predmetný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 12.mája 2021. Predmetný žalovaný skutok bol dokonaný dňa 20.októbra 2020.

I napriek vyššie uvedenej okolnosti - t.j. právoplatnému rozhodnutiu súdu - obžalovaný sa opätovne dopustil obdobného trestného činu a preto v danom prípade s prihliadnutím na § 172 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. v danom prípade ide o skutočnosť - že za taký čin bol už odsúdený.

Obžalovaný konal ako plne trestne zodpovedný subjekt, a to v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr.zák.

Stupeň nebezpečnosti a protiprávnosti konania obžalovaného je daný predovšetkým záujmom na ochrane ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami ako omamných tak i psychotropných látok.

Základná trestná sadzba pri predmetnom žalovanom trestnom čine - obzvlášť závažnom zločine - je desať rokov - pätnásť rokov.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stano-

-6- 2T/47/2021

vením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody - ako to bolo v tomto prípade.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr.zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr.zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd musí obligatórne prihliadnuť na všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a/ - o/ Tr.zák. a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. a/ - m/ Tr.zák.

Podľa § 38 ods. 1 Tr.zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 38 ods. 2 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Všeobecne ustanovenie § 38 ods. 2 Tr.zák. zavádza povinnosť súdu pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu skúmať vzájomný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a ich stupeň závažnosti. Vzájomným pomerom sa rozumie aritmetický pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyjadrený v číslach. Všetky poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ktoré budú tvoriť vzájomný pomer, musia byť vždy nepochybne a spoľahlivo preukázané. Miera závažnosti jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností musí byť taktiež nepochybne a spoľahlivo preukázaná.

Podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr.zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako päť rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň desať rokov.

-7- 2T/47/2021

Spôsob spáchania činu, jeho následok, závažnosť konania je vysoko závažný ako i nebezpečný a to i z dôvodu, že ide o mladého človeka (v čase spáchania vo veku bol vo veku viac ako 22 rokov), ktorý vlastne svojím vlastným nezodpovedným správaním si úmyselne ničí svoje vlastné zdravie. I keď v danom prípade podľa § 36 písm. d/ Tr.zák. sa už na osobu obžalovaného neprizerá ako na osobu blízku veku mladistvých a súd preto predmetnú okolnosť ako poľahčujúcu priznať nemohol - musí však uviesť, že i napriek tejto okolnosti ide o osobu - ktorá je stále vo vývoji, ktorá za účelom niečoho nového, nepoznaného, i keď uvedomujúc si, že zakázaného, ale ktorá si zrejme neuvedomovala v dostatočnej miere predmetné následky užívania omamných a psychotropných látok pre svoj život a zdravie a následnú prísnu sankciu, aká mu môže byť uložená. I samotná znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria konštatovala - že u obžalovaného išlo o viacročné zneužívanie marihuany s poruchou kontroly užívania tejto látky a neschopnosťou spontánnej abstinencie. Znamenalo to, že práve tým, že ide o osobu, ktorá predmetné látky užíva pre svoju vlastnú spotrebu - je namieste v prvom rade predmetnú závislosť, ktorú si nadobudol liečiť medicínsky. Preto i samotné uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia i keď ambulantnou formou zabezpečí do budúcnosti - že u obžalovaného už nedôjde užívania predmetných návykových látok. I samotná znalkyňa konštatovala - že v prípade úspechu liečby a dodržania abstinencie je u obžalovaného predpoklad integrujúceho - prosociálneho začlenenia.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vo veci vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku. Uvedomil si nesprávnosť svojho konania a spáchanie žalovaného skutku ľutoval v celom rozsahu. Jeho ľútosť počas dokazovania na súde - vyplynula nielen z predmetného vyhlásenia, ale i z vyjadrenia v rámci svojej záverečnej reči, ako i práva posledného slova.

Súd mal za to, že tento jeho sebakritický postoj v ústnej forme bol úprimný a nebol formálnym vyhlásením a to nad jeho vlastným protiprávnym konaním. Išlo tak o úprimné oľutovanie a nie o formálne vyhlásenie (§ 36 písm. l/ Tr.zák.).

Do spáchania žalovaného skutku obžalovaný viedol riadny život. Nebol postavený pred súd a odsúdený. Ako vyplynulo z lustrácie v Sociálnej poisťovne - založená na č. l. 341-342 po tom, čo ukončil štúdium - sa riadne zamestnal. Od 01.novembra 2018 do 31.decembra 2019 bol riadne zamestnaný u spoločnosti P4P People For People s.r.o. so sídlom Bratislava - ako kuriér. Ako v rámci vylúču

vypovedal - naposledy - tri týždne pred vzatím jeho osoby do väzby (t.j. teda pred 21.májom 2021) - pracoval na základe ústnej dohody brigádnickou formou u spoločnosti BP Parcel tiež ako kuriér. Do vzatia jeho osoby do väzby býval so svojou mamou, bratom a sestrou na adrese trvalého bydliska.

Súd v danom prípade nemohol prihliadnuť ako na priťažujúcu okolnosť - odsúdenie Okresným súdom Bratislava IV, pod sp.zn. 2 T/12/2021 - pretože práve toto predmetné odsúdenie malo za následok - že v teraz žalovanej trestnej veci išlo obzvlášť závažný zločin (§ 172 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. - ... hoci bol za taký čin odsúdený).

Súd v tomto smere poukazuje na § 38 ods. 1 Tr.zák. - na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestnej činnosti, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trest pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Platí tak zásada subsidiarity doplnená o zásadu zákazu dvojitého pričítania - t.j. páchatel môže byť za naplnenie určitého znaku skutkovej podstaty potrestaný iba raz (súd preto nemohol aplikovať ustanovenie § 37 písm. m/ Tr.zák.).

Iné poľahčujúce (§ 36 Tr.zák.) a ani priťažujúce (§ 37 Tr.zák.) okolnosti súd nezistil.

Práve inštitúcia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je jedným z významných prostriedkov individualizácie trestu.

Ako už súdom bolo konštatované základná trestná sadzba pri žalovanom trestnom čine bola desať rokov - pätnásť rokov. i keď vo vzťahu k obžalovanému súdu aplikoval ustanovenie § 38 ods. 3 Tr.zák. (ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu). Znamenalo to tak - že trestná sadzba je desať rokov - trinásť rokov a štyri mesiace.

V tejto súvislosti súd má za to, že trest, ktorý má byť obžalovanému uložený je neúmerne prísny stupňu nebezpečnosti, k jeho protiprávnemu konaniu a je v rozpore i s článkom 7, hlava II. oddiel 1 Základnej listiny ľudských práv a slobôd - v zmysle, ktorej nikto nemôže byť podrobený neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo krutému trestu.

V tejto súvislosti práve i s prihliadnutím na Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd - článok 6 ods. 1, článok 3 - práve i s prihliadnutím na úpravu vnútroštátneho práva - že v takýchto prípadoch z hľadiska vnútroštátneho práva môže prichádzať do úvahy zníženie v osobitnej časti Trestného zákona ustanoveného minima trestnej sadzby podľa ustanovení § 39 a § 118 Tr.zák.

Súd v predmetnej veci vo vzťahu k výmere trestu aplikoval ustanovenie § 39 Tr.zák. - Mimoriadne zníženie trestu.

Podľa § 39 ods. 1 Tr.zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania možno, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 3 písm. c/ Tr.zák. - pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako päť rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň desať rokov.

Predmetné ustanovenie § 39 Tr. zák. je jedným z prostriedkov individualizácie trestu a prejavom depenalizácie Trestného zákona. Výnimočnosť použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. o znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom vyplýva už zo samotného názvu tohto ustanovenia. Nejde teda o pravidelný postup súdu a tiež preto jeho použitie nemôžu odôvodniť len bežne sa vyskytujúce skutočnosti.

Postup podľa § 39 Tr. zák. potom umožňuje riešiť situácie, keď trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej sadzby by nezodpovedal okolnostiam konkrétneho prípadu a keď

-9-

2T/47/2021

dolná hranica tohto trestu stanovená v zákone by bola pocitovaná ako prekážka brániaca uloženiu primeranejšieho trestu.

Okolnosťami prípadu sa rozumejú také skutočnosti, ktoré môžu ovplyvniť povahu, charakter a iné objektívne okolnosti spáchaného trestného činu. Okolnosťami prípadu môžu byť i zákonné znaky skutkovej podstaty, ak charakterom spáchania vybočujú z obvyklých prípadov.

Pod pomermi páchatel'a sa rozumie osobné a osobnostné hodnotenie osoby, ktoré charakterizuje osobu páchatel'a ako objekt trestu, a tiež okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Znamená to tak, že ide o okolnosti, ktoré nesúvisia s páchanou trestnou činnosťou a musia existovať v čase rozhodovania.

Preto z hľadiska použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie stupňa nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť a možnosti nápravy páchatel'a.

Primárne je potrebné uviesť a teda poukázať, že napriek tomu, že predmetný najprísnejší obzvlášť závažný zločin je zločinom ohrozujúcim život a zdravie človeka - tu súd i keď nechce bagatelizovať - ale v osobe obžalovaného nešlo o osobu, ktorá by s predmetnými drogami, ktoré boli u nej zaistené obchodovala (predávala, že by za ne získala finančné prostriedky).

V danej veci pokiaľ ide o osobu obžalovaného - tu súd dáva do pozornosti jeho osobné pomery - ide o osobu vo veku tesne nad hranicou osoby vo veku blízkom mladistvých - v čase vyhlasovania rozsudku bol obžalovaný vo veku 23 rokov (vek, ktorý dosiahol 08.novembra 2021 - teda ide o mladého človeka - „ktorý má život pred sebou“. Ako vyplynulo zo záverov znaleckého posudku - je potrebné na osobu obžalovaného vplývať i spôsobom ukladania protitoxikomanickej liečby ambulantnou formou - teda je tu potrebné - aby po tom, čo predmetný súdom uložený trest vykoná - vykonával i predmetnú liečbu. To si bude samozrejme vyžadovať pomoc nielen jeho samotného, ale i jeho rodiny a teda rodinného zázemia, z ktorého pochádza a ktoré je priaznivé. Samotná znalkyňa poukázala, že u obvineného možno očakávať a teda je predpoklad integrujúceho - prosociálneho začlenenia. Je tu tak daný prognosticky priaznivý základ a to i napriek tomu, že drogy užíval pre svoju vlastnú spotrebu. Obžalovaný už učinil sebareflexiu a zaujal kritický postoj k svojej trestnej činnosti. I keď užíval drogy pre svoju vlastnú potrebu - do spáchania žalovaného skutku žil riadnym životom, bol riadne zamestnaný, zarábala si teda na seba. Predmetný dokonaný skutok v plnom rozsahu priznal a vinu uznal za spáchaný skutok - uvedomujúc si, že predmetné vyhlásenie o vine je už nemenné - a teda, že žalovaný skutok bola hroziaca trestná sadzba vo výmere desať rokov - pätnásť rokov. I trest vo výmere, ktorý súd uložil - znamená, že obžalovaný bude vo výkone trestu za predmetné chyby pykať.

Obžalovanému súd tak uložil trest odňatia slobody v trvaní päť rokov. Súd je názoru, že osobu páchatel'a je potrebné vždy hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení konkrétneho páchatel'a - v tomto prípade obžalovaného - treba posúdiť negatívny aj pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktorá vyplýva z jeho správania sa v spoločnosti. Nemôže však ísť len o registráciu osobných údajov bez hlbšieho rozboru jeho osobnosti vo vzťahu k ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmery. V rámci hodnotenia osoby nemožno obísť ani možnosti jeho správania, najmä z hľadiska určenia prognóz jeho budúceho vývoja správa-

-10- 2T/47/2021

správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry.

I keď predmetná skutočnosť - že teraz žalovaný skutok bol dokonaný v lehote podmieneného odsúdenia - t.j., že súd bude do budúca rozhodovať i o prípadnej premene trestu odňatia slobody vo výmere tri roky, ktorá bola uložená predmetným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, pod sp.zn. 2T/12/2021 - nemôže byť okolnosťou, na ktorú súd má prihliadať pri výmere trestu. Na druhej strane držiak sa striktnie zákona a teda pragmaticky - je na mieste - že i tento trest môže byť premenený.

Súd obžalovanému uložil miernejší trest - pretože pokiaľ ide o jeho výmeru (najmenej desať rokov) - je názoru, že nie je potrebné prevýchovu obžalovaného zabezpečovať takouto tvrdou drakonickou výmerou a to práve s ohľadom na osobu obžalovaného, ktorý nie je osobou náchylnou k páchaniu trestnej činnosti.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, súd vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného

činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Vyššie uvedené znamená a teda súd dodáva, že na jednej strane štát chráni svoj záujem na ochrane ľudského zdravia a života pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok (v tomto prípade), a to i za použitia prísnych sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustil obžalovaný, v čase sa prejavil práve predmetný prvok generálnej prevencie. Na strane druhej Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 38 ods. 4 Tr.zák. hovorí, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu a nápravu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenia páchatela spoločnou. Preto z uvedeného vyplýva a teda je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na predmetnú generálnu prevenciu, ale i na individuálnu - trest nemôže spĺňať len represívnu funkciu, ale i prevýchovnú - a tieto musia byť vyvážené. Preto súd v danom prípade využil jeden zo zákonných nástrojov zohľadnenia uvedeného a použil ustanovenie § 39 ods. 1 Tr.zák. - pretože bol toho názoru - že vzhľadom na okolnosti prípadu, ako i vzhľadom na pomery obžalovaného mal za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom by bolo pre osobu obžalovaného neprimerane prísne a i na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačoval trest kratšieho trvania. Okrem predmetného priznania, to bol i vek, a nešlo o osobu kriminálne závadovú. Výmera trestu či už šesť rokov a osem mesiacov (ako to navrhol prokurátor), desať rokov (ako je výmera trestu) - by sa minul prevýchovným účinkom - pretože by prevažovala len represívna stránka trestu.

-11- 2T/47/2021

Preto je potrebné primárne nevyhnutné uviesť, že vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržiavať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Súd v tomto smere akceptuje potrebu zvolenia optimálnej miery represie, keďže ani príliš prísny, ale ani príliš mierny trest nepôsobia výchovne.

Požiadavka primeranosti trestu k spáchanému trestnému činu nepozná žiadne výnimky, preto v každom jednom prípade bez rozdielu musí mať súd pri rozhodovaní o treste možnosť prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchatela. Len trest vymeraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu môže byť trestom primeraným.

Práve i s prihliadnutím, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené.

Tým, že vo vzťahu k obžalovanému využil oprávnenie využitia mimoriadneho zníženia trestu uplatnil i požiadavku primeranosti trestu, ako i proporcionality trestu vo vzťahu k obžalovanému - i keď súd v danom prípade musí vychádzať z vnútroštátnych zákonov - a teda konkrétne z Trestného zákona účinného a platného na území Slovenskej republiky - nedá mu len na okraj neuviesť - na článok 49 ods. 3 Charty základných práv EÚ, ako i predmetný i článok 3 Európskeho dohovoru o ľudských právach, ktorá zakotvuje právo na primeraný trest. Znamená to tak, že zakazuje neprimerane prísne tresty. Konštrukcia trestnej sadzby ustanovenia § 172 Tr.zák. nezodpovedá Rámcovému rozhodnutiu Rady 2004/755/SVV. I z predmetných dôvodov mal súd za to, že výmera trestu päť rokov je postačujúca - vychádzajúc i z zjavného nepomeru medzi závažnosťou činu (vo vzťahu k svojej osobe) a uloženým trestom. Súd mal za to, že predmetná sankcia (výmera) je primeraná, účinná a odradzujúca.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr.zák. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia zaradí súd páchatela obzvlášť závažného zločinu.

Podľa § 48 ods. 4, veta prvá Tr.zák. súd môže zaradiť páchatela aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatela za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená.

Ustanovenie § 48 ods. 4 Tr.zák. súd aplikoval vo vzťahu k obžalovanému.

Práve s prihliadnutím na ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zák. - ktoré pripúšťa výnimku možnosti zaradenia do iného ústavu, ako by mal byť zaradený súd v danom prípade aplikoval.

Kritéria zákona pre zaraďovanie páchatel'ov do nápravno-výchovných skupín nemožno totiž uplatňovať len mechanicky. Zásadu individualizácie trestu treba rešpektovať aj pri určení spôsobu výkonu trestu odňatia slobody. Sama povaha trestného činu, prípadne recidíva páchatel'a ešte nevyjadrujú vždy presne stupeň a povahu narušenia páchatel'a.

Pokiaľ ide o závažnosť trestného činu súd musí vždy zhodnotiť túto skutočnosť komplexne, nielen vo vzťahu k zákonným znakom trestného činu a trestnej sadzbe za daný trestný čin, ale aj vo vzťahu k ostatným okolnostiam charakterizujúcim trestný čin - pred-

-12- 2T/47/2021

všetkým k ustanoveniu § 34 ods. 4 Tr. zák. Tieto okolnosti súd rozviedol podrobne v časti ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák.

Mieru narušenia páchatel'a treba hodnotiť tak podľa spáchaného trestného činu, ako i podľa všetkých okolností, ktoré charakterizujú celú osobnosť páchatel'a z hľadiska jeho morálneho narušenia. Súd má v danom prípade za to, že jeho náprava bude lepšie zaručená v ústave s minimálnym stupňom stráženia. U obžalovaného nie je hĺbka a intenzita narušenia taká, že by musel byť zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Naviac v osobe obžalovaného ide o osobu, ktorá sa do spáchania teraz žalovaného skutku nedostala do rozporu so zákonom, je vo veku 23 rokov, nemá sklony ku páchaniu násilnej trestnej činnosti - tieto okolnosti zohrali pri predmetnom zaradení do výkonu trestu dôležitú a rozhodujúcu úlohu v tejto časti.

Podľa § 76 ods. 1 Tr.zák. ochranný dohľad súd uloží páchatel'ovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Podľa § 78 ods. 1 Tr.zák. ochranný dohľad sa ukladá na jeden rok až tri roky. Súd teda ukladá ochranný dohľad obligatórne páchatel'ovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin a na nepodmienečný trest odňatia slobody. Obe podmienky musia byť splnené kumulatívne ako to bolo i v danom prípade. Ochranný dohľad v trvaní dva roky podľa názoru súdu postačia na prevýchovu obžalovaného.

Predmetný ochranný dohľad - t.j. výkon tohto ochranného opatrenia bude vykonávať probačný a mediačný úradník po tom, čo bude obžalovaný prepustený z výkonu trestu a preto jeho povinnosťou sa bude po výkone trestu odňatia slobody dostaviť k probačnému a mediačnému úradníkovi v mieste svojho bydliska. Predmetným miestom bydliska vychádzajúc z registra obyvateľov je to obvod Okresného súdu Bratislava IV. Práve i predmetným dohľadom obžalovanému (práve po predmetných piatich rokoch - predmetného výkonu) bude zabezpečené, aby sa mohol zaradiť do spoločnosti opätovne a je to práve probačný a mediačný úradník, ktorý mu bude k tomuto napomáhať.

Vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria - obžalovanému bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou - pretože vo vzťahu k obžalovanému vyšetrením znalca bolo preukázané, že tento je závislý od kanabinoïdov (marihuany) a bolo zistené zneužívanie viacerých psychoaktívnych látok (kokaín, MDMA). U obžalovaného išlo práve v prípade marihuany (drogy mladých) o viacročné zneužívanie s poruchou kontroly užívania tejto látky a neschopnosťou spontánnej abstinencie.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na § 35 ods. 5 Tr.zák. I predmetné liečenie obžalovaného zabezpečí prostredníctvom nariadeného ochranného liečenia - ako druhu ochranného opatrenia ochranu spoločnosti.

Práve tiež s prihliadnutím na zásadu primeranosti, subsidiarity ukladania sankcií v trestnom práve vyplýva, že u takto uloženého ochranného opatrenia - pre ktoré sú splnené formálne podmienky možno dosiahnuť vo vzťahu k obžalovanému tiež sledovaný účel vo

-13- 2T/47/2021

vzťahu k jeho osobe do budúcnosti. Práve i predmetnou realizáciou liečby by mala byť náprava obžalovaného dovŕšená.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tu najšieho súdu.